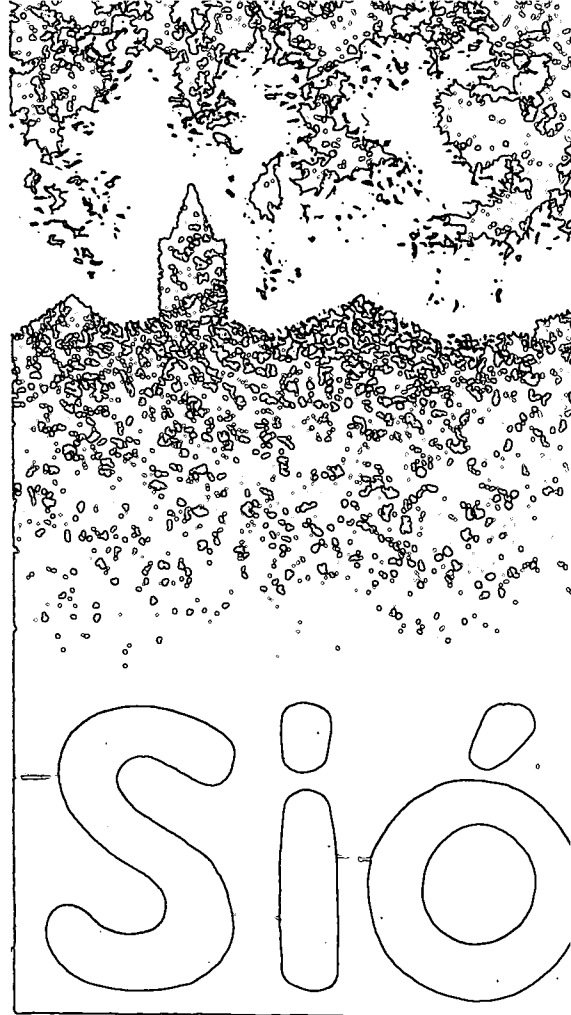

...No hi ha tampoc a Catalunya amb caràcter greu, el problema de l'atur forçós. Però els homes de Govern creuen que només que hi hagi un obrer, un home que cerqui feina i no en trobi i passi misèria, el problema ja existeix, i aquell home és un terrible interrogant davant de la Societat i davant dels homes que han d'ésser germans i tenen, per igual, dret a la vida....

Lluís Companys i Jover
(President de la Generalitat de Catalunya)

Dins d'aquest número hi trobareu informació sobre:

- ◆ Un agramuntí il·lustre: Pare Josep Gras i Granollers.
- ◆ La Senyera ofereix un programa per una Festa Major Popular.
- ◆ Una Catalunya catalana, per a començar.

Catalunya i Eleccions, dues questions a considerar, un sol objectiu a assolir.

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde Sr. Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15

Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10

Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 150 ptes.

Estranger 180 ptes.

Número solt 15 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat:

Una pàgina 1200 ptes.

1/2 » 600 »

1/4 » 300 »

1/8 » 150 »

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr JOSEP GAYA FREIXES

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

COSES DE LA PARROQUIA

DONATIUS

La collecta del dia 13 de març fou enviada a Càritas per
ajut a les víctimes del terratrèmol de Romania, i sumava
unes 8.87 pessetes.

També en la diada de Sant Josep, s'arreglaren 13.345
pessetes per al Seminari, confiant en rebre encara més
donatius per aquest fi.

FESTIVITATS

El dia de Sant Josep, 19 de març, fou una gran festa a
la nostra Parròquia, puix es celebrà una missa en com-
memoració del centenari de la fundació de "Las Religio-
sas Hijas de Cristo Rey" per un il·lustre fill d'Agramunt,
en Josep Gras Granollers el qual es troba en estat avançat
de beatificació. Després es descobrí una placa de marbre
en la casa anomenada "Cal Tarill" on va néixer aquest
agramuntí.

També en la mateixa missa es celebrà el cinquantè an-
iversari de professió de la germana Dolors París Miralles,
filla de la nostra Vila i religiosa de la Immaculada Con-
cepció.

DIADA DE LA PRIMERA COMUNIO

Aquesta diada que cada any es celebrava el dia de l'As-
censió, amb motiu d'haver-se suprimit aquesta festivitat,
es celebrarà enguany el següent diumenge dia 22 de maig.

C.

Eficaz Remedio

Autor: NICE

*Fué una noche sin ruido, cuando todo
el paisaje quedó sin horizonte.*

*Hasta el cielo abrazado al alto monte
ha quedado cubierto en blando lodo.*

*En vano mi corriente de esperanza
luchó buscando atajo al desespero.*

*El barro se hizo llave y carcelero
del amor que se sueña y no se alcanza.*

*Enterrado en mi sangre sin latido
rebusco entre mis sombras las estrellas
que no pudo apagar la luna llena.*

*Y en la firme pared quedan las huellas
de mis dedos, que buscan en tu nido
el remedio eficaz para mi pena.*

ALS LECTORS

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar
totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per part
de l'equip redactor.

No baixen de mig miler les famílies amb arrel agrumuntina esbarriades per l'ample món, i no arriben a la meitat els actuals habitants de la vila que són fills d'Agramunt. Des de fa molts anys —per no dir des de sempre— els uns han marxat i els altres han vingut, en un intercanvi humà i social que eixampla els horitzons, estimula les virtuts de l'hospitalitat i de la comprensió i afavoreix el tarannà obert i liberal.

A conseqüència d'aquests moviments migratoris resulta que quan menys ho penses et trobes amb un agrumuntí en el lloc més insòlit i insospitat. Perquè no passa cada dia —ni cada generació— que un agrumuntí sigui el fundador d'un Institut religiós i vagi camí dels altars.

Em refereixo a mossèn Josep Gras i Granollers, homenatjat el dia de Sant Josep per la seva extensa família religiosa, amb motiu del centenari de la fundació de les "Hijas de Cristo Rey", monges dedicades a l'ensenyament. Una multitud d'agramuntins va participar també en els actes, més d'un, amb tota seguretat, scprès per l'esdeveniment.

Mossèn Gras va marxar d'Agramunt de jove; la seva vida transcorregué, principalment, a Barcelona, Madrid i finalment a Granada. Ignoro si tingué cap més contacte físic amb la seva vila nadiua; però hem de suposar que les seves nombroses activitats no li feren oblidar aquell raonament de món on vegé la primera llum i on, probablement, se li desvetllaren les ànsies apostòliques.

Semblantment, l'existència i la labor d'aquell bon senyor va passar desapercibuda pels agrumuntins, fins que als anys quaranta les seves filles espirituals, les religioses de Crist Rei, van tenir interès a establir relacions amb Agramunt. Fins ací van arribar notícies i papers, i algunes famílies de la vila van tenir l'agradable sorpresa de saber que un parent seu llunyà, al qual no havien conegut, era tota una personalitat. De totes maneres, em fa l'efecte que la generalitat de la gent tenia una idea molt vaga i incompleta de mossèn Josep Gras, si és que n'havien sentit parlar. Ara, amb motiu de l'homenatge, s'haurà ampliat la informació i la placa col·locada a la seva casa natal ens servirà a tots de recordatori.

En el catàleg d'agramuntins il·lustres, dignes de respecte i admiració, mossèn Josep Gras i Granollers ha d'ocupar un lloc preeminent. Al mèrit intrínsec de la seva obra —obra de fe i de cultura— cal afegir-hi que gràcies a ell el nom d'Agramunt és conegut en molts allunyats indrets.

ISET

MARÇ 1977

DIA 11 — OSSO DE SIO

Els pagesos de tot aquest Municipi varen unir-se en Assemblea per a valorar i, alhora, finançar les despeses de la seva participació a la vaga dels tractors.

DIA 13 — PASSIO D'ESPARREGUERA

Hi han anat a veure la seva representació el jovent del Club d'Esplai Parroquial, junt amb d'altres acompanyants, en total unes cent-cinquanta persones.

DIA 19 — EXCURSIO

Aquesta matinada, i per dos dies, l'han iniciada els membres i simpatitzants de la Coral d'Avui, que s'han desplaçat a València per a gaudir de l'espectacle de les seves Falles i de la "nit del foc".

DIA 19 — HOMENATGE AL PARE GRAS

Li retren les religioses de l'Institut de "Hijas de Cristo Rey", junt amb els acompanyants que aquí es desplaçaren i el poble d'Agramunt; amb una missa concelebrada pel nostre Bisbe Joan i descobrint una placa col·locada a la casa on ell va néixer. Trobareu una informació detallada d'aquests actes a l'última pàgina de SIO.

DIA 19 — BODES D'OR I PLATA

En aquesta mateixa missa concelebrada pel Bisbe Joan, ha celebrat les noces d'or en religió la germana Dolors Paris, de les Religioses Missioneres de la Immaculada Concepció, filla d'Agramunt, i actualment destinada al col·legi que aquesta Orde té a la Vila. Les noces de plata en religió les celebrava, també en el mateix acte, Sor Josefina Manrique, religiosa de les "Hijas de Cristo Rey".

DIA 20 — MITING

S'ha celebrat per fi el llargament ajornat míting (s'havia programat pel passat 30 de gener) de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que a les 12 del migdia i a la sala-teatre del Casal Agramuntí, ha fet la seva presentació pública a la Vila. Cinc foren els oradors que es dirigiren a l'auditori, bastant nombrosos.

DIA 21 — DIADA MUNDIAL FORESTAL

Alumnes de E. G. B. de les Escoles Graduades, per commemorar aquesta diada, havien d'anar a plantar un arbre, cosa que va impossibilitar la pluja. Esperem que un altre dia es pugui plantar aquest arbre, ja sigui al "Passeig" o als "Dipòsits".

DIA 22 — CENTRALS SINDICALS

S'han tingut contactes, a nivell local, per formar el sindicat de la U. G. T. També Comissions Obreres (CC. OO.) han mantingut contactes entre treballadors de la nostra Vila.

DIA 29 — ACCIDENT

Degut, potser, a les humitats dels últims dies i a la forta ventada d'avui, a mig matí ha caigut la paret lateral, encarada a migdia, de l'antiga sala-teatre "La Barretina", precipitant-se sobre el xalet que hi ha al costat, propietat del matrimoni Roca-Enrich, amb tanta dissort que, en enderrocar-se part del xalet, ha agafat a sota els dits esposos, als qui han hagut de treure d'entre les runes amb diverses ferides i contusions. Cal remarcar que aquesta part de "La Barretina" estava en estat ruïnós d'ençà l'última guerra: 1936-1939.

DIA 30 — GELADA

Aquesta nit passada, una forta i anormal gelada, pel temps que som, ha «cremat» la flor dels ametllers i la resta d'arbres fruiters, perdent-se aquestes collites per enguany. Els cereals, al ser una planta més tardana, potser no els ha afectat tant.

ABRIL DIA 5 — GUARDIA CIVIL

El Benemèrit Cos de la Guàrdia Civil ha traslladat les seves oficines i lloc de comandament a la nova caserna per a ells construïda a la sortida de la Vila direcció Cervera. D'ençà fa anys ocupaven part dels locals de "La Barretina".

DIA 5 — CLOENDA CURS DE CATALÀ.

El Sr. Alcalde i el Conseller Delegat de Cultura, presidiren la cloenda del Kurs de Català que tingué lloc a la Caixa de Pensions. Els alumnes assistents al curs, oferiren un escaient obsequi al professor i, alhora, es va celebrar el simpàtic acte, amb un animat ressopó.

DIA 6 — CONGRÈS DE CULTURA CATALANA

Amb una reunió informal entre congressistes i simpatitzans, s'ha constituït el Secretariat (provisional) local del Congrés de Cultura Catalana, amb ànim de portar a terme algunes campanyes de concienciació de la nostra cultura per Agramunt i comarca.

Segueix a la plana 11

EN MEMÒRIA
de

Manuel Carrasco i Formiguera

**que morí el dia 9 d'abril de 1938
afusellat a Burgos per raó
dels seus ideals catòlics i
patris servits des del partit
Unió Democràtica de Catalunya.
Que el seu testimoniatge ens
sigui allçonador en aquests
moments de retrobament.**

Un grup d'agramuntins

FESTA MAJOR - 77

Nosaltres, els joves, hem sentit parlar repetides vegades, a la gent més gran del nostre poble, de l'enrenou i la gatzara que feien els tres dies de la Festa Major, se'ns acusava de la seva quasi desaparició. La veritat és que, per nosaltres, la Festa Major no ha estat en cap ocasió una festa extraordinària, sinó que moltes vegades hem arribat al tercer dia amb ganes que s'acabés.

Ara, i amb ganes de reviuere unes festes que havien estat les millors de l'any, ens hem posat d'acord amb l'Ajuntament per organitzar una festa que sigui digna de portar l'adjectiu "MAJOR".

En un principi, hem repartit durant els dos dies de festa i la vigília les següents atraccions:

DIVENDRES (Vigília)

A la tarda,

CUCANYES

SARDANES

A la nit, GRAN BALL DE VIGILIA

DISSABTE

Al matí, FESTIVAL INFANTIL I SARDANES al migdia.

A la tarda, APLEC DE COLLES SARDANISTES I GRAN BALL (a l'envelat).

A la nit, BALL (a l'envelat).

DIUMENGE

Al matí, AUDICIO DE SARDANES

A la tarda, BALL DE TARDA.

Després de sopar, RECITAL DE MUSICA CATALANA (a l'envelat).

A la nit, GRAN BALL DE FI DE FESTA (Repartiment de roses a les senyores i senyoretas, ball del fa-rolet, etc.

També tenim en perspectiva de portar un envelat, el millor envelat que hem pogut trobar; impermeable, amb cinc-cents metres quadrats de pista per a ballar, bar, cent vint llotges i dos escenaris.

Durant les sessions de ball hi haurà dues orquestres o conjunts, una a cada escenari, que s'aniran alternant. Cal remarcar que cada dia hi tindrem orquestres diferents de reconeguda qualitat.

PRESSUPOST

Hem fet un càlcul aproximat, i entre l'envelat, que costa tres-cents mil pessetes, orquestres, actors, la seva manutenció, drets d'autors, de menors, propaganda i

algunes altres coses, ens surt a la vora del milió de pessetes.

Aquesta quantitat, és molt elevada si tenim en compte que en els darrers anys no es gastaren més de cent cinquanta mil pessetes, però si el poble hi col·labora, podem fins i tot superar aquest milió de pessetes, organitzant amb els diners sobrers, actes amb entrada franca per a tothom.

QUAN COSTARÀ A L'AGRAMUNTI LA FESTA MAJOR

Segurament ja sabreu que s'han fet uns abonaments familiars, amb els quals es podran entrar a tots els actes programats. Aquests abonaments es vendran a les famílies de fins a tres membres majors de dotze anys, a vuit-cents pessetes, i les de quatre cap amunt a mil dues-cents. Si compteu, veureu que surt molt més barat comprar un abonament que pagar a cada un dels espectacles, a més d'ajudar a la renaixença de la nostra FESTA MAJOR.

Els abonaments els podeu adquirir a la Caixa de Pensions, o bé, als diumenges a la plaça de l'església on, durant les ballades de sardanes que es fan en sortir de missa, es muntarà una taula amb aquest motiu.

A part dels abonaments d'entrada hi hauran les llotges, cent vint, amb el preu de mil pessetes cada un. La repartició es farà a subhasta en la data a convenir.

INFORMACIO

Cada mes sortirà una relació de les persones que han anat adquirint abonaments, en la revista que esteu llegint i si algú té algun dubte, o vol informar-se millor, pot adreçar-se a qualsevol membre de La Senyera, de la mateixa manera que si vol col·laborar amb nosaltres o té alguna observació a fer.

SALVEM LA NOSTRA FESTA MAJOR

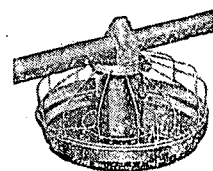
Com ja hem dit al començament, s'acusa el jovent de la mort de la Festa Major i després d'escoltar els arguments que ens han donat, hem vist que tenim la nostra part de culpa, i per això ara, el jovent, som els primers en passar davant, en voler que la Festa Major d'aquest any sigui la millor de tota la història del nostre poble, i ho aconseguirem; ho aconseguirem si vosaltres, agramentins, ens ajudeu. Sabem que hi haurà errors, que no tot serà del gust de tothom, però penseu que nosaltres ho fem amb la millor intenció i amb tota la bona voluntat, no escolteu aquells que tenen el costum de criticar-ho tot, i si hi ha alguna cosa que cregueu que no està bé, feunos-ho saber i en parlarem, ho discutirem per tal de reduir les possibilitats de fracàs i al mateix temps, augmentarem la seguretat d'èxit.

Cooperativa Agropequaria de Guissona

Pinsos Compostos

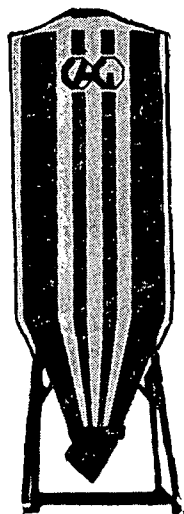
Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

Tels. 22, 40 i 77

GUISSONA

inventari de riella

ELS OCELLS

per Guillem Viladot

Durant l'hivern el nombre d'ocells es redueix una mica. Resten, però, el pinsà, el passarell, la cuereta, el pit-roig, la garsa... Són els ocells amics que ens acompanyen tot l'any. I són tan familiars que gairebé no ens adonem de la seva companyia, de fet són una perllongació de nosaltres mateixos, són un ornament a les nostres vidés, als nostres cossos, a les nostres il·lusions. Un ocell té molt d'idea que vola, de pensament corpori, de glop d'aire que s'atura sota el pinzell policromat dels nostres sentiments. Quan pels defores s'aixeca un ocell no gaire lluny de la nostra passa, sembla com si l'entitat humana hissés una dimensió nova, talment s'obris un mirall i damunt seu s'hi reflectís el volum instantani d'allé que potser no som i que de segur ignorem.

(Durant quaranta anys hem estat sotmesos a un dejuni d'idees, de conceptes, de paraules. Ara, esmaperduts, ens trobem que per les nostres oïdes ressonen mots que transporten idees i conceptes que no entén ningú perquè els mots són desconeguts. Grup social, acció social, posició social, estructura, norma, control, comunitat, associació, estructura, funció conflicte..., abasten una parada de conceptes estranys, que no s'ha molestat ningú en descobrir-nos. Aquesta ignorància ens torna malfiats i gosem pensar que la democràcia és molt complicada i molt remota, i molt difícil d'assumir. I com que som gent de jeia mandrosa, la deixadesa ens malmet el rigor. I sense rigor ens tornem agressius, grollerament agressius; i covards, irracionalment covards. I matusserament ens refugiem en una dialèctica de pa-sucata-amb-oli que ho redueix tot a un pragmatisme de tassa de cafè xata que ens fa dir: «Això abans no passava!» És veritat: abans no passava res de res. Quina llàstima! La política d'abans era la política de l'aiguapoll: la política de qui intenta aturar la història al preu que sigui. Però la història, malgrat les il·lusions que algú es pot fer, no es pot aturar mai. Un cop més ho hem vist ben clar. Per això tots plegats hem de començar de cap i de nou, com si de fet, havent passat moltes coses, no hagués passat res.

Perquè estem avesats a veure els nostres ocells amics d'hivern, en arribar la primavera ens commou tant guaitar-ne de diferents. No és que en vinguin molts de moltes menes. Però els que venen decoren els espais amb tanta sorpresa que les nostres vidés, que de certa forma han hivernat vicarialment, se sorprenen magnificades amb els ocells nous. El primer en arribar és la puput. Tot just quan estem indecisos de si ens canviarem o no la samarreta gruixuda per una altra de més fina; compareix la puput. La puput és un ocell benigne, tranquil, mansuet, que visita els ravals dels pobles sense cap compromís. El seu plumatge és d'una alegria continguda dominant-hi els tons calents. La part més reeixida de la puput és el cap. És una testa absolutament funcional: un bec llarg amb el qual pinza les cuques més insignificants, cuques que tira enlaire i entoma a galet degut a que la seva llengua és massa curta. I una cresta de gran plomall que es plega damunt del clatell durant el vol, i que quan es detura s'obra com un ventall que improvisa litúrgies bizantines.

(Tothom té vocació universalista; tothom, qui més qui menys, pretén d'abastar la humanitat sencera i beneir-la amb la bonhomia dels propis ideals. Aquesta generositat

però, no ha de resoldre gran cosa. No es tracta doncs, de pensar en tots els homes que poblen la terra, sinó en el grup que nosaltres informem amb la nostra presència activa. Per això és tan interessant que hom centri l'atenció sobre els grups humans. Un grup social pot anar de la parella -un home i una dona que s'estimen- fins a una vasta comunitat de milions de persones. La condició de grups, però, exigeix que els seus membres hi pertanyin amb consciència de molts aspectes: el territori, la llengua, la cultura, les classes... Quan el grup és autosuficient, i no posseeix grups superiors, reb el nom de societat. Els sociòlegs han dividit el grup en dues menes: el grup propi i el grup alié. Per això no ha de sorprendre a ningú que, fins i tot en el llenguatge coloquial, sovint parlem de «nosaltres» i d'«ells». I en parlar amb aquests termes no volem palesar una superioritat -que seria racisme- sinó més aviat una diferència. Amb una superioritat arriscariem un judici de valor molt perillós; amb una diferència testifiquem una objectivitat afermada per una realitat històrica, cultural, lingüística... El nostre grup és el nostre; el dels altres és el seu).

De tots els que arriben, jo diria que l'ocell més espectacular és l'abellarol. Veure com els fils del telèfon són habitatats pels abellarols, es tenir davant per davant una solfa de colors, una música il·luminada de vermells, ocres, blaus, grocs, verds... El poeta ha parlat d'«abellarols pirètics»... Quan és aturat, un abellarol és com un pom de flors. Quan deixa els fils, i es lliura a la caça de l'abella, protagonitza un espectacle que es fa estimar. No crec que ningú es resisteixi a servir aquest pèl d'emoció de tenir un abellarol per veï. Després de tot un hivern de veure pardals grisos, fredolics, terrosos, gairebé histèrics, tastant ràfecs i xemeneies, la presència sobtada de l'abellarol commou els teixits més endurits. L'abellarol sembla un ocell fet per encàrrec, o el premi d'un concurs de pintura ràpida. L'abellarol, com la puput, són ocells ornamentals. A ningú li passarà pel cap, a no ser que sigui un solemne iconoclasta, caçar un d'aquets ocells. La naturalesa és equilibrada sempre. Per això al costat de la perdiu i de la guatlla, que són uns ocells de color de banca i de guaret -potser per tal de dissimular la seva presència davant del caçador- hi ha l'esclat lluminós de la puput i de l'abellarol.

(Nosaltres som nosaltres i ells són ells: els altres. I això és cert mentre i tant el territori sigui guardat, i sigui guardada la cultura. Però quan ells venen i s'integren al territori i a la història, ja són com nosaltres: tots som el mateix grup, la identitat és la mateixa. Els grups humans serveixen també un equilibri, i respectar-lo és un servei social. El fet que hi hagi «caçadors» que en un moment donat el trenquin, no vol dir que aquests grups no hagin existit mai o que, un cop recuperat l'equilibri, no torni a emergir la diferència entre uns i altres. Possiblement la diferència ara no serà la mateixa d'abans de la cacera, però hi haurà prou elements com per haver de parlar, un cop més, de grups socials. Aquesta espècie de «caçadors» acostumen a ser subdits delirants d'imperis sense fronteres; només amb una, en tot cas, que ho atrapi tot. No, certament no hi ha d'haver fronteres. Però tampoc hi ha d'haver caçadors que les justifiquin).

UNA CATALUNYA CATALANA,

Ara fa un any, després d'un llarg silenci, el mes d'abril de 1976, els agramuntins rebíem l'aire nou d'un cercle de conferències polítiques que ens van oferir plantejaments ideològics diferents. Degut a aquests parlaments, es palesà la mancança d'una preparació política majoritària, per la qual no va ser possible de descobrir, en profunditat, els matisos que, com era natural, cada partit presentava. Al cap d'un any de grans desplegaments polítics des de tots els mitjans de comunicació, hem de reconèixer que a nivell d'individualitats i de col·lectivitats encara no hem assolit, ni de bon tros, un aprofundiment de les diferents tendències i posicions ideològiques.

Aquesta realitat importantíssima en sí mateixa, es torna greu quan dins d'un termini de temps certament curt haurem d'optar per una resposta política decidida i decisiva pel futur immediat del nostre poble. Les eleccions a primers de juny són un fet ja programat irreversible. I això vol dir que a ningú no li serà lícit de restar al marge de la consulta popular que determinarà l'eix de la nostra política. Davant d'aquestes eleccions, cadascú de nosaltres en particular, i tots plegats en quant que comunitat, haurem d'assolir el compromís històric de ciutadans de Catalunya.

CONSCIENCIA DEMOCRATICA

Durant el silenci que més amunt hem alludit, ens unia una actitud crítica en front la ideologia fins fa poc dominant. Des d'ara la resposta a la nostra realitat ha de ser una resposta democràtica als problemes que té plantejada la nostra comunitat que políticament s'estrena i que socialment creix.

Som abocats a un procés que vol ser democràtic i això implica l'acceptació d'una realitat ideològicament plural que només és realitzable amb el diàleg obert, amb l'anàlisi enriquidora. D'ara endavant ens presidiran unes formes i unes maneres de convivència distintes i fins i tot contràries a les pròpies, però sobretot d'un signe ben diferent a les que fins ara ens limitaven, i havien avesat a grans sectors populars a un menysteniment de la cosa pública, i també a refugiar-se dins el silenci prudent, i a elludir el compromís social amb una excusa d'apoliticisme que no era altra cosa que por.

LA NOSTRA CATALANITAT

La sortida de la despolilització de tots aquests anys passats ha estat un greu fraccionament del cos social en nombrosos partits polítics que ha estat la cristallització a la llum pública d'u-

na llarga clandestinitat. Amb tot, a Catalunya aquesta atomització ha galvanitzat en unes alternatives polítiques concretes, molt clarificades i serioses. Tots estem d'acord que hem estat un poble reduït al silenci, però també tots estem d'acord que el nostre no ha estat mai un poble resignat. El fet que ho demostra és que avui la realitat catalana torna a esclatar com una història, potser sí, interrompuda, però de cap manera conclusa. El seu procés continua i es materialitza en unes opcions polítiques totes elles reivindicatives de les Institucions Històriques de la nostre terra. Aquesta és la raó de ser de tots els partits polítics d'obediència catalana i el factor principal diferenciador dels que no ho són. Aquesta raó, aquesta naturalesa, és el factor essencial a tenir en compte per tots els ciutadans a l'hora del compromís polític; l'afirmació de la nostra condició de catalans. Així, el ventall dels partits polítics catalans està unit per la unànime reivindicació de l'Estatut de 1932 que és el document legal aprovat per les Corts de Madrid com una llei constitucional, la vigència del qual va ser anul·lada per decret, tot just acabada la guerra civil. Per una altra banda, tot i no oblidant les limitacions de l'Estatut, l'hem de fer nostre perquè el poble de Catalunya està decidit a no renunciar a uns drets legitimament conquerits. Legítimitat, per tant, irrenunciable, i limitacions que caldrà superar, i drets que caldrà actualitzar i millorar en funció de tots el catalans, és a dir de tots aquells ciutadans que viuen i treballen a Catalunya. Cal assenyalar ben fort aquesta catalanitat sentida per tots els qui viuen i treballen a Catalunya i que no permet cap distinció entre catalans de naixement i catalans d'adopció. Només hi ha una comunitat i només hi ha uns interessos: els de Catalunya, els de tots. Perquè Catalunya és un procés dinàmic que avui genera una fesomia pròpia: la d'ara, l'actual, la que determinem tots per raó del treball i per raó del grup geogràfic.

ALTERNATIVES AL FET CATALA

REGIONALISME.— El fenomen regionalista no ha estat mai acceptat pel poble català perquè l'ha entès com el fruit d'una planificació centralista. Catalunya és una de les diverses nacionalitats que determinen l'Estat Espanyol. A hores d'ara, davant una forta mobilització popular reivindicativa de l'autonomia per aquesta nacionalitat, el Govern de Madrid, després d'haver assajat un "Régimen Especial para Cataluña", ens ofereix una versió diferent d'aquesta pifia amb el nom de "Consejo Gene-

PER COMENÇAR

al de Catalunya". Les aspiracions populars no tenen res a veure amb aquest "Consejo". El poble demana dues coses concretes: l'Estatut i la Generalitat.

Cal tenir molt en compte que aquest "Consejo" és la versió madrilenya de les aspiracions catalanes. Els diputats i els senadors elegits en les properes eleccions generals seran els protagonistes que faran possible la continuïtat d'aquest "Consejo" centralista, o contràriament l'assoliment d'un veritable Estatut d'Autonomia. Per això aquestes eleccions són tan importants per a nosaltres: amb elles ens hi juguem el nostre futur immediat.

AUTONOMIA.— L'autonomia és la gran aspiració de Catalunya en aquests moments històrics. La primera vegada fou aconseguida després d'una lluita ferma i col·lectiva. Ara, amb més força que mai, la seva reivindicació alena un cop més arreu de Catalunya com un sentiment irrenunciable, legítim i necessari. L'autonomia representa la facultat d'autogovern a nivell de tot allò que constitueix una columna fonamental per la vida de Catalunya. Avui Catalunya no és res comparada amb el que seria de no haver-se derogat l'Estatut del 32 gràcies al qual, malgrat el curt període que va ser vigent, es van aconseguir grans avenços en el camp de l'ensenyament, dels drets de la dona, dels sindicats agrícoles, de la planificació sanitària, de l'ordenació del territori, del mutualisme, del món del treball, de les arts, de les lletres, de la cultura en general, etc. Avui Catalunya seria una societat de fort desenvolupament industrial, tecnològic i econòmic, que la situaria a l'altura dels països més avançats. Per Catalunya l'Estatut constitueix la seva raó de ser, d'existir: per això no s'hi pot renunciar.

FEDERALISME.— Catalunya no pretèn ser sola dins l'estat Espanyol amb el seu Estatut d'Autonomia. L'ampla varietat de pobles i regions amb les seves característiques peculiars, molt aptes per una civilitzada convivència, no han de continuar dividits per una ficció burocràtica central, sinó que es podrien, sota el respecte a les seves personalitats històriques, agermanar per una solidaritat que comportaria l'Estat Federal.

NACIONALISME.— Nacionalisme és avui una cosa molt distinta del que s'ha entès, per exemple, en el segle passat o a mitjans de l'actual. Per a nosaltres ser nacionalistes vol dir assolir un estat de dret que respecti un país

concret per raó de la seva geografia, la seva història, la seva llengua, la seva riquesa, la seva cultura, la seva manera genuïna d'entendre la vida i per la seva especial condició de realitzar-se. Que respecti el que Catalunya ha estat, és, i vol ser.

CLOENDA

Tot aquest breu resum que portem escrit, només pretèn una cosa: que d'ara endavant tots plegats hem de tenir una clara consciència de la nostra catalanitat, i que les opcions polítiques que se'ns exigiran possiblement a primers de juny d'enguany, siguin conseqüència lúcida d'aquesta catalanitat.

Els nostres problemes no són els dels altres, sinó que són els nostres, el que particularment i col·lectivament tots nosaltres hem de resoldre i de viure. I aquests problemes només es poden superar a partir d'una administració que els entengui com a propis, que s'hi identifiqui, que pugui legislar des de dins de la comunitat que genera, assumeix i supera les dificultats i els entrebancs que la vida li proposa o exigeix. A les properes eleccions hi hem d'anar amb aquesta idea ben clara: els nostres partits polítics, els partits dels quals han de sortir els senadors i els diputats que ens han de representar a nivell d'Estat Espanyol, han de ser partits catalans. Podem estar situats més cap a la dreta o més cap a l'esquerra, però han de ser necessàriament catalans. A partir d'ara, d'aquest moment, en totes les oportunitats, quan llegim el diari, o en les converses, en els comentaris, davant del televisor o escoltant la ràdio, hem d'afermar-nos decididament a aquesta raó primera: tot el que puguem veure, sentir o parlar ha d'estar marcat per la nostra catalanitat. Els nostres problemes són catalans perquè vivim a Catalunya. I volem que els nostres governants siguin catalans. Només així el nostre futur immediat serà català: serà el que ens pertoca, el que volem, el que ha de fer de Catalunya el gran país que tots volem que sigui. I si Catalunya és gran també ho seran totes les altres nacionalitats espanyoles. I amb aquesta grandesa afermarem i consolidarem la grandesa de l'Estat Espanyol. Unes grans nacions per a un gran estat. Perquè tots plegats, tots els espanyols hem de fer una afirmació rotunda: deixar de viure provisionalment, interinament; posar tot el nostre valer, tot el nostre voler, i tota la nostra esperança a bastir un Estat Espanyol fort, gran i perdurable. ■

Primextra líquido

**La solución a todos los problemas de
deshierbe en su cultivo de maíz.**

**Primextra líquido, un nombre nuevo para el
agricultor.**

Este nuevo logro de Ciba-Geigy, es el más reciente eslabón en la larga cadena de nuestros herbicidas selectivos para maíz, que, manteniendo todas las conocidas ventajas de nuestra actual gama de herbicidas, introduce dos sustanciales mejoras:

**1.— Completo control de las malas hierbas de hoja estrecha
(gramíneas), además de eliminar el resto de malas hierbas.**

Esto lo consigue Primextra líquido, gracias a su amplio espectro de actuación, teniendo un doble efecto complementario sobre las hojas y raíces de las malas hierbas, tanto si se aplica inmediatamente después de la siembra, en pre-emergencia o en post-emergencia precoz.

2.— Seguridad para los cultivos que seguirán al maíz.

La duración del efecto herbicida del Primextra líquido está calculada de tal manera, que no exceda de la duración del ciclo vegetativo del maíz.

Para que su manejo resulte aún:
— más seguro, más cómodo, más fácil,
lo presentamos en forma de líquido autosuspendible.

Primextra líquido, el producto que Ud. esperaba.

Primextra líquido, está inscrito en el Registro de Productos Fitosanitarios, con el número 12.583/81.

Peligrosidad general (O.23.2.65)	Categoría A
Baja peligrosidad fauna terrestre	Categoría A
Mediana peligrosidad fauna acuícola	Categoría B

Quedamos a su disposición para facilitarle información más completa. Solicite nuestro material informativo o una visita.

Ciba-Geigy, Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado 1628
Barcelona

Solicítelo a nuestros distribuidores o a nuestra Delegación en Lérida:
Ciba-Geigy Sociedad Anónima
Mosén Reig, Letra A
Telf. 23 28 91

CIBA—GEIGY

Creadores de productos químicos para una agricultura moderna.

Primextra® líquido

® = marca registrada de Ciba-Geigy, S. A., Basilea (Suiza).

LITERATURA

Pel que fa a la literatura catalana, podem considerar com a primer document literari Les Homilies d'Organyà, escrit en llengua vernacla i trobat a l'església de Sta. Maria d'Organyà; és un document religiós, la utilitat pràctica del qual era educar o ensenyar el poble en matèria de fe, mitjançant els sermons dominicals que es fan els diumenges a l'església. Data de finals del segle XII i és, com hem dit, el primer text literari de què tenim notícia als Països Catalans.

Amb l'aparició, doncs, de Les Homilies d'Organyà, podem considerar que comença la història de la literatura catalana.

Aquesta literatura la podem dividir en els següents períodes:

MEDIEVAL, el qual comprèn l'època que va des de les esmentades manifestacions, fins a l'aparició de les primeres mostres humanistes.

HUMANISTA, el qual període representa l'època d'or de les lletres catalanes i dura fins a la fi del segle XV.

DECADENT, que abasta els segles XIV, XVII, XVIII, i el primer terç del XIX. Es una època de desfeta general, que redueix a pura supervivència les manifestacions literàries de la llengua.

RENAIXENÇA. Es el moviment literari romàntic que condiciona una revitalització extraordinària de la llengua. En poc temps es posa a un nivell capaç de fer oblidar els llargs segles de decadència.

MODERNISME, NOUCENTISME I CONTEMPORANI. Són dos moviments literaris i artístics que col·laboren, des de la Renaixença, cada un a la seva manera, a revitalitzar definitivament la llengua literària.

Cap als nostres dies hi trobem una successió d'escoles o tendències que també afecten les arts: simbolisme, avantguardisme, futurisme, dadaisme, sobrerrealisme,... els quals han donat i, segurament donaran a les nostres lletres un enfilall de noms, dignes de tota consideració i respecte.

P. MORA

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE MARÇ

NAIXEMENTS:

Maria Rosa Serrano i Sardà dia 6
Oscar Canosa i Marquilles dia 29

MATRIMONIS:

Angel Antoni Solé Martínez amb
Elena Sans Ribera dia 27

DEFUNCIONS:

Mateo Boix Gorgori dia 2 70 anys
Joan Almarça Martínez dia 15
73 anys

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MARÇ

Dia	mm	litres m. ²
11	6	
> 12	11'5	>
> 17	0'3	>
> 19	0'7	>
> 20	3'5	>
> 21	5'2	>
> 22	0'5	>
> 23	5	>
> 26	1	>
> 28	9'5	>

Total 43'2 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

AGENDA - Continuació de la plana 3

DIA 7 — EXPOSICIÓ: «10 ANYS DE CANT»

Inaugurada, avui, per les Autoritats locals a la biblioteca de «La Caixa» muntada per «La Coral d'Avui», en commemoració del seu X.è aniversari d'existència, i que es pogué visitar fins al dia 10.

DIA 10 — PASQUA

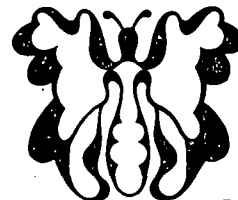
Amb aquest Diumenge de Pasqua acaben els actes litúrgics de la Setmana Santa i Pasqua de Resurrecció. En les Processons i Oficis religiosos d'aquests dies cal destacar dues novetats; la supressió de la Processó del Diumenge de Rams a la tarda, i la no assistència, d'una manera oficial, als actes religiosos de les Autoritats locals, naturalment, d'acord amb els sacerdots de la Parròquia.

DIA 10 — CAMELLES

Aquest matí, i pels carrers de la Vila, han fet les seves cantades els infants, nois i joves del «Club Parroquial d'Esplai». Cantades que repetiran el proper diumenge dia 17.

DIA 10 — BARALLA

Després d'una discussió violenta a la sala de festes Kipps entre uns joves, aquests, sortiren al carrer i un d'ells es va treure un ganivet que clavà repetides vegades al cos de l'altre produint-li ferides de pronòstic menys greu.

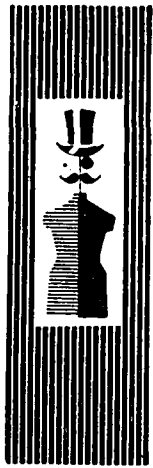
ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 400185

Direcció: RAMON INGLÉS (Crich.)

Il ofereix els servels de
**RESTAURANT · CAFETERIA
SALA DE FESTES - RESIDENCIA
BARRA AMERICANA**
atessa per belles Senyoretas

¡ATENCIÓ SENYORA!
*Guardi neta la seva roba,
és millor, i quan la necessiti
la tindrà apunt.*

És un consell de

**Tintoreria
safas**

Sió, 29

AGRAMUNT

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

**Si compareu,
elegireu
Viladàs**

Chocolata Viladàs

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

**Gestoria
FEIXA**

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etz.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Nens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbatès - Articles Home

Sastreria Univers

Cailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES

Valls d'Andorra

La Manifestació Pagesa: un Fracàs? un Triomf?

Després de cinc dies d'estada a la carretera, homes i tractors retornaren de bell nou a llurs cases. Fou una tornada més nombrosa i organitzada que la mateixa anada; tothom restava satisfet de l'acció realitzada i els comentaris eren força optimistes i, d'alguna manera, els pagesos agraiïen el retorn a la normalitat de cada dia.

Què havia passat? Significava el retorn el conqueriment d'alguna de les reivindicacions exigides? Podia acceptar-se, per altra banda, una retirada amb les mans buides?

Es diu que la majoria dels camperols varen respondre a la crida llançada per la UNIO DE PAGESOS, en un intent de pressionar el govern cara a modificar els migrats increments dels preus dels productes agraris, aprovats en un Consell de Ministres en els últims dies de febrer, per a la propera campanya (recordem que la puja dels cereals fou d'un 12/13% en relació als preus existents, mentre l'augment general, i oficial, del nivell de vida de l'any passat, al nostre país, va ésser quasi d'un 20%); la revisió de la Seguretat Social Agrària també era una qüestió unànimement demanada. Això vol dir que, si bé hi havia una minoria que potser valorava més, si cal, un èxit rodó del Sindicat pagès i la seva repercusió futura, la gran majoria dels pagesos s'automobilitzaren per uns clars objectius que alhora s'albiraven mig segurs i a curt termini.

Com tots sabem, la vaga dels tractors ja no podia durar gaire més; era necessari donar-hi una sortida que fos alhora acceptada per la majoria per poder evitar així, o bé una radicalització, o bé un esfondrament individualitzat, això és, un fracàs. La consideració molt positiva de l'acció dels camperols d'arreu l'Estat espanyol per part del Consell de Ministres—divendres, 5 de març—, va ésser el punt de referència, i a la vegada, l'esperança que, d'alguna manera, havia de facilitar el retorn organitzat.

A hores d'ara, hom pot molt ben dir que les paraules del govern foren, com sempre, molt afalagadores i oportunistes però, les realitats, també com sempre, decepcionants. Per tant, amb molta facilitat es podria caure en una explicació potser massa simplista dient que l'acció pagesa fou un fracàs ja que, fins ara, de res no ha servit. Malgrat tot, crec que l'estratègia del Govern davant la vaga de tractors va ésser força coherent, que no vull dir pas adient ni tampoc justa, ja que hauria estat molt estrany, vull dir desacostumat, que per cinc dies de romandre a les carreteres se'ns hagués apujat automàticament el preu del blat i de l'ordi... ¿veritat que les coses no acostumen a ser tan senzilles?

* * *

El sindicalisme cal entendre'l com una eina imprescindible per poder conquerir un mínim de justícia dins una societat on ningú no acostuma a donar res d'una manera gratuïta.

En un sistema econòmic de règim capitalista com el nostre es tendeix continuament a un desequilibri distributiu de béns i de possibilitats adquisitives. Generalment el poder polític s'aparella amb el poder econòmic i, aquesta mena de monopoli, solament cedeix quan sura al seu entorn alguna acció comunitària molt concreta que, d'alguna manera, té capacitat de po-

sar en perill una part, més o menys important, del seu benefici.

Dès d'una perspectiva històrica arreu dels països de règim polític no dictatorial, les centrals sindicals han aglutinat la classe treballadora i, a través de moltes peripècies han anat assajant, unes vegades amb èxit i altres sense, l'anomenada vaga—parcial o general— com a únic instrument vàlid de lluita laboral. D'aquesta manera, els treballadors o camperols dels països més desenvolupats avui, han aconseguit, poc a poc, gaudir d'un nivell econòmic, social i de participació política cada vegada més adient i just.

Hom pot pensar que si la gent o la societat fos una realitat que respongués plenament a les necessitats que li són pròpies, no caldria pas fer esment, posar en pràctica ni acceptar una eina de pressió que, a més d'ésser perillosa i massa sovint conflictiva, econòmicament, cara al país, és una mena de dispositiu anti-generador de beneficis, per no dir altra cosa més greu; crec que és ben cert aquest raonament. Ara bé, cal tocar de peus a terra i, avui per avui, si es vol treballar de veritat per una millor justícia social, malauradament, potser no queda altra sortida que acceptar, i emprar a la vegada, la realitat de la vaga.

* * *

El món pagès reuneix una colla de característiques que, de sempre, han afavorit unes relacions laborals més aviat individualitzades. Aquest fet és tan palpable que tan sols cal fullejar qualsevol manual d'història de moviments socials. Alhora que els pagesos feien la viu viu lluitant amb els terrossos i, quan les collites, millor dit, el que quedava de les seves collites era insuficient per a la seva subsistència es llençava de cop a esfereïdores revoltes, els seus companys que treballaven en la indústria o als llocs més grans, ja havien descobert que l'eficàcia de qualsevol acció reivindicativa es fomentava en un grup organitzat. Així, en tant els treballadors industrials i de serveis anaven conquerint un status cada vegada millor, els treballadors de la terra—jornalers i amos— s'estabilitzaven en els últims llocs de l'escala social. D'aquesta manera, hem assolit la consideració social i el subdesenvolupament econòmic, polític i cultural que ens defineix.

* * *

Creo que tots hauríem de comprendre la incapacitat de la nostra societat a donar-nos res. Els nostres drets com a homes i pagesos, malauradament, ens els haurem de guanyar. Cal que pensem, doncs, en un sindicalisme pagès, entre altres coses, lliure i a la vegada fort per començar a assajar el nostre protagonisme. A hores d'ara, encara que haguem fet una gran cosa anant a la carretera, tenim els objectius molt poc clars. Cal que considerem seriosament el nostre demà, pensant, estudiant, dialogant, trobant-nos, en una paraula, fent-nos forts. La tasca és molt llarga i cal que no deixem de fer camí.

Aquest petit pelegrinatge potser l'hem començat dies endarrera allà a la carretera... Voleu dir que no hem aconseguit ja alguna cosa?

JOAN NOVELL

B. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 02 08

Encàrrec complert

En altres pàgines de "SIO" llegirem el que fou la Festa que visqué Agramunt el dia de Sant Josep. Personalment em va semblar magnífica. I una demostració que els valors espirituals encara signifiquen quelcom per a multitud de persones. Vàrem recordar la figura, desconeguda per molts de nosaltres, d'un Sacerdot nascut a la nostra Vila, i que fa que el nom d'Agramunt sigui conegut en bona part de la geografia espanyola i fins a Amèrica. En els quaranta i escaig de Col·legis regentats per les Religioses de Crist Rei, Institut fundat per aquell Sacerdot i que compleix aquest any el seu Centenari, tothom sabrà que el Fundador Mn. JOSEP GRAS, nasqué a AGRAMUNT, una Vila de la Província de Lleida. Dona goig el tenir aquesta fama.

Aquelles Religioses que vingueren aquí m'encarregaren, abans d'emprendre el viatge de retorn, que manifestés públicament al Poble el seu agraïment. Em contaren de la seva sorpresa. Mai no havien estat a Agramunt. I esperaven trobar un poble petit i esmorteït... I que quedaren agraçosament admirades en contemplar una Vila gran, oberta, riallera i bonica. I que restaren contentíssimes de l'acolliment i tracte que reberen de tothom. Així s'aprèn estimar Catalunya. Em plau en gran manera complir aquest agradós encàrrec.

Queda, però, encara una explicació a donar. Sé que hi han hagut queixes que tot es fes en castellà. Fins el text de la placa de marbre posada a la façana de la casa pairal. Penseu que tota la festa fou portada per aquelles Religioses. Quan vaig conèixer el text que posaven a la placa, jo els vaig fer avinent, per telèfon que la inscripció fos en català. I em digueren: "Padre: No tenemos Casa alguna en Cataluña, a la que mucho queremos. Vendrán Religiosas y Alumnas de Andalucía, Castilla y Galicia. ¿Cree Vd. que les alegrará el no poder leer la placa del Centenario?" Vaig creure que tenien raó. Elles varen promoure la diada. No entenen una paraula de català; sembla que fou una bona norma de convivència humana i cristiana el procurar que no es sentíssin forasteres. I crec que es va lograr.

I ara em pregunto: No podríem completar nosaltres la cosa fent fer una placa que digués "Llar pairal de Mn. JOSEP GRAS I GRANOLLERS" i fer-la col·locar junt a la que ja hi ha? Així completariem el que aquell dia trobarem a faltar.

Ben afectuosament,

FRANCESC SABATÉ, PVRE.

Presentació de l'E. R. C.

El dia 20 de març es féu la presentació, per mitjà d'un miting de l'Esquerra Republicana de Catalunya. A l'acte que es celebrà a la Sala del Casal, hi assistiren unes quatrecentes persones, de les quals la meitat aproximadament eren forasteres. En Ramon Pijoan presentà l'acte i els cinc oradors que prengueren la paraula en el seu transcurs.

Josep Lluís Alonso parlà en nom de les Joventuts d'Esquerra i s'adreçà molt especialment als joves, ja que som nosaltres, digué, els joves catalans a qui ens pertoca la gran tasca de redreçar la nostra pàtria tan malmesa que hem trobat.

Jordi Jou encetà el seu parlament referint-se a la recent vaga dels pagesos. Després de celebrar-ne l'èxit, explicà que per al proper congrés de l'E.R.C., la Federació Ponent del partit està elaborant un ampli informe sobre la problemàtica pagesa en les nostres terres. Explicà que el seu era un partit republicà, però que no anava contra res ni contra ningú. També tingué un emocionat record pel gran polític recentment desaparegut, Josep Pallach.

Joan Grau fou el tercer orador. Després de fer una breu síntesi del franquisme i dels seus resultats i especialment el greu despoliticisme a què ha portat, perquè la política ha estat un mot desprestigiad durant aquests darrers quaranta anys, encoratjà la gent a participar en la política, ja que vulguem o no, ens hi veiem quotidianament submergits en les nostres relacions amb la societat. La política que l'E.R.C. pregona, i la història del Partit i dels seus homes ho demostra, és una política honrada, clara i nítida al servei de Catalunya i de les classes més febles.

Concepció Farré recordà els grans avenços que els homes de l'E.R.C. havien protagonitzat des de la Generalitat en matèria social. Les lleis aprovades i les que estaven en camí de ser-ho quan les forces reaccionàries truncaren el camí que els catalans havíem encetat vers una societat més justa i igualitària dins un marc de plena llibertat i respecte per a tots els homes.

Víctor Torres exposà amb claredat les grans dificultats en què els partits democràtics es trobaran en les properes eleccions constituents. La força dels mitjans que els partits continuistes del sistema d'aquests darrers anys posaran en joc per no perdre els privilegis adquirits per la força serà terrible. Quan encara els dispositius franquistes estan

intactes, quan encara els grans mitjans de comunicació estan manipulats des del poder i quan les grans potències financeres estan a disposició d'aquests partits, no queda a l'oposició democràtica més camí que unir-se en grans blocs per ajuntar forces i fer-los front. Catalunya, digué, ha d'aprofitar l'ocasió que en les properes eleccions se li presenta i ha de reconquerir les seves institucions representades pel president Tarradellas. L'E.R.C. forma part, junt amb el Partit Socialista de Catalunya (R), el Front Nacional i Estat Català, del Front d'Esquerres que és un bloc que no queda tancat, ans el contrari, per a tots aquells partits de semblant tendència per a lluitar amb més força en les properes eleccions i per al restabliment de les Institucions contingudes en l'Estatut d'Autonomia de 1932. Acabà el parlament amb un VISCA CATALUNYA i el cant d'"Els Segadors" pel públic posat dempeus.

Presidiren l'acte, que fou moltes vegades interromput per calurosos aplaudiments, tres grans retrats dels presidents Macià, Companys i Tarradellas.

BERTRAN

Gent de la "Ceba"

Segons alguns, són aquests que es preocupen per les coses del català, de Catalunya —"ves quines manies!!", comenten entre ells, afegint-hi, "com si no en tinguessin prou de feina a casa seva— i, ben mirat, per lògica, potser tenen raó. Més, emprant aquesta mateixa lògica, si d'ençà de Felip V, o abans, no hi hagués hagut aquesta gent de la "ceba", avui ni es parlaria de Països Catalans i potser Catalunya no fóra ni tan sols "Cataluña".

En aquest cas, cal preguntar-se també si avui encara es parlaria català. I si això no importa massa; siguem conseqüents, els qui així pensin (respectem-nos uns als altres), després d'aquesta conscienciació farien molt bé d'emprar el castellà a nivell familiar, inculcant-lo als seus fills ja des del bressol. Així seríem tots iguals (que és el que volen) i s'acabarien les manies.

I no es pensi que són postures massa radicals el presentar així les coses, s'arriba a un punt que, per clarificar les idees, cal partir del moll del problema i aquest, des de fa molts anys, n'és i difícil, es tracta de "l'ésser o no ésser", de tot un poble al que precisament li estant negant aquest "SER".

Per això cal ser conscients de la realitat i si estimem i no volem perdre la nostra llengua, el nostre tarannà, etc., cal que no ens prenguem amb indiferència les reivindicacions d'aquest voler "no canviar". Ningú no ens vindrà

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes de Març, adoptaren els següents acords:

LLICÈNCIES d'OBRES.

Al Sr. Josep M.ª Torres Sabé, obres interiors en casa carrer Sió.

Al Sr. Magi Feixa Terés, reparació teulat edifici Plaça Mercadal.

Al Sr. Josep M.ª Ribó Bonet, obres interiors casa en Avda. J. Mestres.

Al Sr. Josep Jovell Marsà, obres inferiors en casa Avda. J. Mestres.

Al Sr. Pere Solà J., per a construir un cobert per a magatzem de cereals i maquinària a l'interior de la seva finca en Sta. Esperança.

Al Sr. Ramon Penella Castellà, obres interiors en casa carrer Castell.

Al Sr. Magi Beltran Roma, obras interiors en casa Avda. J. Mestres.

Al Sr. Pere Vilalta Solé, construcció d'un voladís de 30 centímetres sobre vorera al Raval de Puigverd.

Al Sr. Jaume Ramon Caballol, construcció d'un cobert per a magatzem de productes agrícoles i maquinària, en la finca situada al Camí de Puelles.

CONNEXIÓ DE CLAVEGUERES.

Al Sr. Amadeu Sangrà Torres, connexió a la xarxa general local que construeix a «Les Planes».

Al Sr. Jordi Soldevila Lluelles, connexió aigües residuals vivenda carrer Circumval·lació.

PRESA d'AIGUA. Al Sr. Angel Martínez López, dret de junció pel primer pis, porta 1.ª de l'edifici «La Torre».

Al Sr. Jordi Bertran Paris, pel pati situat a l'Avda. J. Mestres, 22.

Al Sr. Antoni Gros Arisa, pel pati situat a la Urbanització «Verge del Socós».

A la Sra. Silvia Salvadó Solà, pel pati situat als Extramurs Sta. Esperança.

OBERTURA ESTABLIMENTS.

A la Srta. Palmira Armengol Junyent, per a un saló de bellesa al carrer Estudis Nous, 7.

ATRACCIONS.

Es concedeix permís a la Sra. Teresa Salvador Lopez, per a instal·lació d'un babi plataforma de cotxes infantils, durant la Setmana Santa.

COMPRA TERRNYS CEMENTIRI.

A la Sra. Josepa Lombardo Molina, es venen dos metres de longitud per un d'amplada.

ACTIVITATS MOLESTOSSES.

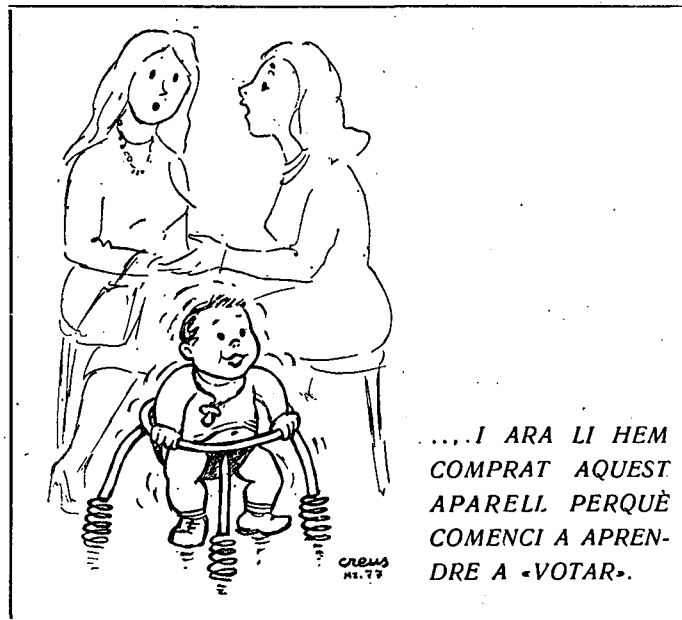
Informar favorablement expedient incoat a instància del Sr. Miquel Pintó Abadal en sol·licitud de llicència per a l'ampliació de teuleria mecànica a Mafet.

CENS ELECTORAL.

S'inclou en el mateix a tenor del disposat a l'article 98-2 del Reglament de Població i Demarcació Territorial les sol·licituds de resident a Andorra, formulant l'oportuna reclamació a la Junta Provincial del Cens Electoral.

COMPTES I FACTURES.

Se n'aproven diverses per un import total de 359.610 pessetes.

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

a defensar el nostre i menys si nosaltres mateixos donem la sensació que poc ens importa integrar-nos a una altra cultura, parlar una altra llengua. Llengua: el català que ens mereix tots els respectes —com també la gallega i la basca—. Però el que no podem permetre és que, en nom d'un centralisme polític ens la imposin a la força.

Tinguem molt present que nosaltres no hem anat a predicar el català a Castella, han estat ells que, en nom d'una

unitat (força negociable abans, realitat matitzable ara), han vingut a imposar-nos el castellà aquí. I que consti que el parlar així no és anar contra els castellans ni fer separatisme. Pensem que d'ençà dels Reis Catòlics, i apurant-ho més des del Compromís de Casp, les nostres ideologies no les hem imposat enlloc. Sols ens ha tocat defensar-nos durant segles dels atacs, de tot tipus, amb els que han intentat esmicolar-nos i feros desaparèixer com a poble amb entitat pròpia.

Si això no ho han aconseguit, ha estat gràcies a aquesta gent de la "ceba" que en el transcurs dels anys, i amb més o menys força, han mantingut encesa la flama de la nostra cultura. Per tant, no deuen ser pas "pocs i sonats" els que això volen. En realitat —sense apassionaments— és la majoria del nostre poble la que així s'ha manifestat sempre. Ha demostrat, al llarg dels temps, que no vol desaparèixer, vol "ESSER".

JAUME COTS

Homenatge al Pare Gras

El dia de Sant Josep es celebrà a la nostra Vila el centenari de la fundació de l'Institut de "Hijas de Cristo Rey"; per tal motiu, una vegada més, hem tingut la presència del senyor Bisbe d'Urgell Joan Martí Alanís el qual concelebrà la missa major en honor del fundador de l'esmentat Institut, Pare Josep Gras i Granollers.

El Pare Gras, nasqué a Agramunt, a l'actual "cal Tarrill", el dia 22 de gener de 1834 i la seva vida i la seva obra social, dedicada al servei de l'església catòlica, li ha valgut que actualment tingui un procés de beatificació molt avançat.

Als dotze anys, el nen Josep Gras i la seva mare, empengueren un viatge, a peu, cap a Barcelona que va durar set dies; el motiu del viatge era per a la seva entrada en un col·legi religiós de la capital. Això, potser, explica una mica el temple de la gent d'aquell temps.

Acabada la carrera eclesiàstica en els turbulents anys de la meitat del segle XIXè, el pare Gras és destinat, als seus vint-i-quatre anys, al Seminari de Tarragona, com a professor de Teologia. La seva passió com a articulista polèmic als diaris catòlics del temps, li comportà amics, enemics i presó.

Es als vint-i-vuit anys, quan es trasllada a Madrid i és allà on comença a pensar en la seva obra fundacional.

Nomenat Canonge, per oposició, del Sacromonte de Granada, funda l'"Academia y Corte de Cristo", llavor d'on havia de sortir temps més tard, el 1877, l'Institut de "Hijas de Cristo Rey", fundació destinada a l'ensenyança, obres socials i promoció de la dona.

L'Institut fundat per Josep Gras i Granollers té, actualment a Espanya, dues províncies: la del Nord, amb unes 13 cases, i la del Sud amb 16. També trobem la fundació a Itàlia, l'Argentina, Venezuela, Colòmbia i Perú. Als Països Catalans degut, potser, a que no era tan necessària l'obra esmentada, no hi va fundar cap casa de religioses de l'Orde.

La diada de Sant Josep, doncs, es presentaren a la nostra Vila, en set autocars procedents de: El Ferrol,

Santiago de Compostela, Jaén, Granada, Sevilla i Madrid, més de cin-cents persones, entre religioses, novícies i alumnes dels col·legis de l'Institut de "Hijas de Cristo Rey", per a celebrar, a casa nostra, el centenari de la seva fundació.

El temple, a l'hora de la missa concelebrada —com ja hem dit, pel senyor Bisbe— estava atapeït de gent. La nau central de l'església era reservada expressament per als visitants. Religioses, novícies i alumnes van fer l'ofrena, durant la missa, del pa i del vi de l'Eucaristia. Després de l'homilia del senyor Bisbe, hi va haver un prec dels assistents per a tot el poble.

En sortir de l'església la gernació de persones congregades a la Plaça Major, s'encaminaren, amb les autoritats i clergat, a la casa on nasqué el pare Gras, on s'hi descobrí la placa de marbre col·locada a la façana, obsequi de les religioses de l'Institut per ell fundat. En aquesta façana, ens hi sobra l'arrebossat i emblanquinat que esborra completament les petges de l'any 1834, convertint-la pràcticament com si fos una casa contruïda ahir mateix. Ens consta el desengany que van tenir moltes persones en contemplar tal barbaritat i, ens hi falta, almenys, un senzill rètol en català que anunciï el nom i la data de naixença de l'agramuntí honorat en tal ocasió: pare Josep Gras i Granollers.

Una vegada descoberta la placa, amb unes breus paraules de les persones capdavanteres, es donaren per finalitzats els actes de l'esmentat aniversari.

Les religioses se n'emportaren un bon assortit de postals d'Agramunt per a repartir a les cases de l'Orde, a fi que tinguessin constància de com és l'actual Agramunt del seu Pare Gras. L'Ajuntament, per la seva part, obsequià els forasters (en aquest cas, pràcticament, forasters) amb els típics torrns d'Agramunt. ■

El Pla General d'Ordenació Urbanista d'Agramunt ha d'ésser un Pla racional, un Pla unit estretament amb la seva història.

Veiem-ho en xifres de poblament:

anys	poblament
31 desembre 1970	4.445 habitants
1971	4.422
1972	4.383
1974	4.412
1975	4.343
1976	4.460

Hi va haver regressió els anys 1970, 1971 i 1974, però el còmput de la dècada en curs va donar aproximadament saldo nul de creixement.

Comparem-les amb les xifres de l'activitat constructiva durant idèntic període, les quals a la vegada ens serviran d'índex indicatius de l'activitat econòmica:

Anys	Vivendes Construïdes	Indústries Construïdes
31 desembre 1970	4	1 COMAIN
1971	8	1 Pinsos
1972	12	1 KIPS 2
1973	17	1 PUJOL
1974	36	—
1975	25	1 CONSIST
1976	34	1 VICENS-BONET
Previsió a 1977	85	(no existeix)

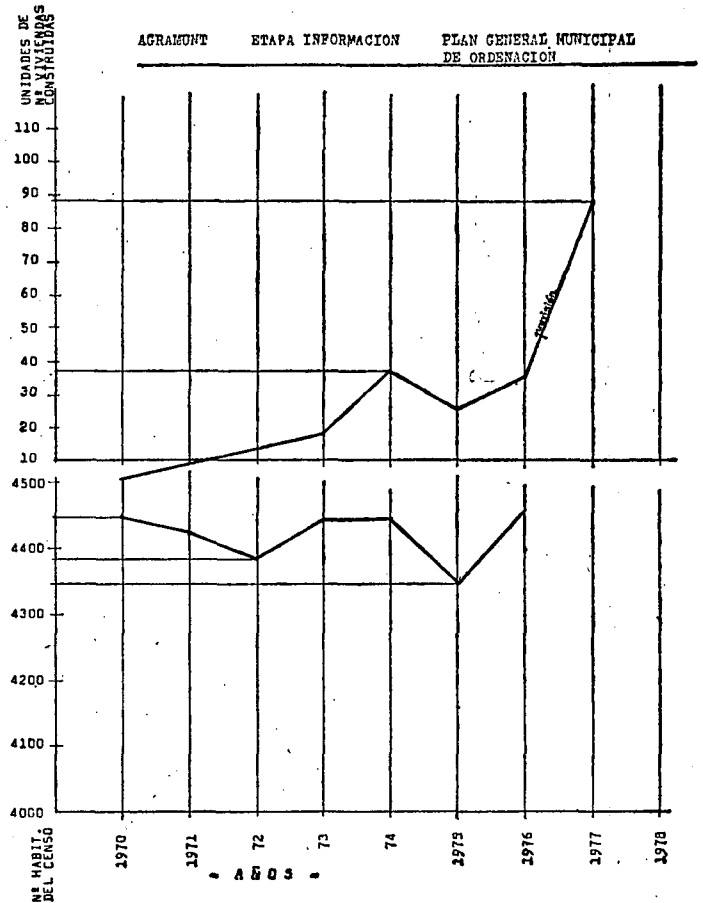
La regressió més forta en aquest període és la de l'any 1974, que no casualment va coincidir amb la de l'activitat constructiva i de la indústria.

Són més de fiar els índex de l'Activitat Constructiva que els del poblament, ja que una població constant pot activar-se o frenar-se en funció d'ella mateixa.

Si representem totes aquestes xifres en diagrames comparatius, veurem amb més claredat tot l'anteriorment exposat:

La QUALITAT del poblament ve donada pel caràcter de la població, Agramunt posseeix importants valors històrics en el casc antic, que serà convenient conservar i revitalitzar. Eliminar-los o bé el que és el mateix, oblidar-los significaria esborrar la imatge de l'Agramunt de sempre.

També és història la zona denominada Passeig del Sió. Si la conservem, ens pot ésser a la vegada molt útil: Serà la gran Zona Verda d'esbargiment públic. Diguem-li Gran Passeig. Casualment ha quedat emplaçada al centre de l'àrea urbana actual i, per tant, serà molt utilitzable.

El factor humà d'Agramunt és majoritàriament industrial, tal com figurava a les estadístiques aportades per l'últim número de "Sió". Constantment Agramunt ha tingut "mà d'obra treballadora" especialitzada. El Pla General d'Ordenació deu contemplar i crear els factors apropiats per a evitar que aquest potencial de treball emigri. Significa que com a mínim les indústries actuals hauran de trobar facilitats d'ampliació, i els seus treballadors comoditat en la Vila.

Es lògic, doncs, que prioritàriament l'activitat urbanitzadora es dediqui a:

- 1.er)- Renovar els serveis municipals deficients (distribució d'aigua potable, clavegueram, etc.).
- 2.on.)- Crear una política de mercat del sòl a nivell d'"Agramunt".
- 3.er)- Anivellar els dèficits d'equipament escolar, i d'esbargiment.

posant especial interès a eliminar despeses innecessàries: vol dir que la distribució d'aigua potable, les clavegueres i els carrers no s'estenguin i "s'allarguin" més del necessari.

Si dins del nucli urbà edificat actual hi ha molts sectors sense edificar, en la seva gran majoria amb tots els serveis a peu de pati, anem per ells.

Si el creixement de la Vila segueix el ritme dels últims anys, l'any 1990 (topall del Pla) es preveu una població d'aproximadament 5.000 habitants. Consideració projectada en exclusió d'un fet urbanístic important sempre possible com podria ésser molt bé el traçat de l'"Eix Transversal de Catalunya".

En funció del poblament, s'haurà de preveure l'OCUPACIO DE NOU SOL i, conseqüentment, la delimitació del nou perímetre del sòl urbanitzable programat (Reial Decret 1346/1976, del 9 d'abril), únics territoris que podran ésser ocupats intensament per l'edificació.

SUPERFICIE DE SOL URBA I SOL URBANITZABLE PROGRAMAT

Farem tres tipus de previsions d'exemplar:

- Pel creixement natural de la població.
- Per l'activitat constructiva de vivendes.
- Pel creixement de la població, induïda pels nous llocs de treball de les noves indústries.

a) - Pel creixement natural de la població

Si anteriorment hem parlat dels 5.000 habitants a l'any 1990, efectuarem una previsió de terreny edificable i urbanitzat pel creixement relatiu aconseguit de 540 habitants.

Si la família mitja d'Agramunt està composta de 3 persones:

$$\frac{540 \text{ habitants}}{3 \text{ habit./vivenda}} = 180 \text{ vivendes}$$

Suposant una mitja d'altura edificable en tota l'àrea, de 3 pisos i locals baixos:

$$\frac{180 \text{ vivendes}}{3 \text{ vivendes/solar}} = 60 \text{ solars}$$

$$\begin{aligned} 40\% \text{ d'inducció en vials} &= 7.200 \text{ m}^2 \text{ de vials} \\ 60 \text{ solars per } 300 \text{ m}^2/\text{solar} &= 18.000 \text{ m}^2 \text{ d'edificació} \end{aligned}$$

TOTAD TERRITORI PREVIST = 2'5200 Hectàrees

b) - Per l'activitat constructiva de vivendes

Seguint el ritme mantingut durant els últims anys, es preveu un augment total de 1.134 vivendes a l'any 1990.

Fent un càlcul similar al de l'apartat anterior:

$$\frac{1.134 \text{ vivendes}}{3 \text{ vivendes/solar}} = 378 \text{ solars}$$

$$\begin{aligned} 378 \text{ solars per } 300 \text{ m}^2/\text{solar} &= 11'34 \text{ Ha.} \\ 40\% \text{ inducció en vials} &= 4'54 \text{ Ha.} \end{aligned}$$

TOTAL TERRITORI PREVIST = 15'88 Ha.

c) - Pel creixement de la població, induïda pels nous llocs de treball de les noves indústries

Des de l'any 1970 fins a la data actual, s'han construït una mitja de 0'714 edificis industrials/any, el 40% dels quals eren ampliació d'indústries de la Vila.

Per tant, l'any 1990 se n'hauran creat:

0'714 per 14 anys = 10 edificis industrials de nova planta
Sempre en base al "Status" actual de la Vila, aquestes indústries crearan:

$$10 \text{ indústries per } 22 \text{ obrers/indust.} = 220 \text{ obrers}$$

Aquests crearan a la vegada, necessitat d'unes 200 vivendes noves. Per tant:

$$\frac{200 \text{ vivendes}}{3 \text{ vivendes/solar}} = 67 \text{ solars}$$

$$\begin{aligned} 67 \text{ solars per } 300 \text{ m}^2/\text{solar} &= 2'01 \text{ Ha.} \\ 40\% \text{ inducció en vials} &= 0'80 \text{ Ha.} \end{aligned}$$

TOTAL TERRITORI PREVIST = 2'81 Ha.

Noti's que les previsions a) i c) malgrat l'haver-se confeccionat per conceptes diferents, quasi coincideixen, el qual demostra que la previsió és bastant fiable.

Concloquem, doncs, que la previsió real del Pla General haurà de fer-se per a la mitja entre les 2'8 Ha. (aproximadament representa les previsions a) i c)) i les 15'88 Ha. (de la previsió b).

$$\frac{2'8 + 15'88}{2} = 9'34 \text{ Hectàrees}$$

El territori per a ordenar pel Pla General serà el total de l'actualment ocupat per l'edificació urbana, més 9'34 Ha. que hauran d'elegir-se adequadament, seguint els criteris exposats amb anterioritat.

La resta del total del Terme Municipal quedarà, en el seu dia, dividit en:

- Zona de Sòl Urbanitzable no programat.
- Zona de Sòl no urbanitzable.

Significa que, en principi, els esmentats territoris no podran edificar-se o edificar-se amb certes limitacions que preveu la Llei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana (Text Refós). ■

Joan Barril

Instal·lacions i Reparacions de Fontaneria
Porters Automàtics Pressupostos d'obres

Els ofereix els seus serveis

Tel. 39 06 70

Carrer Castell (Cal Barril)

AGRAMUNT

MAQUINARIA

AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Saló

BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

Riart

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14

Agramunt

Per a un bon servei

*Servei Oficial
únic de*

EL OCASO, S.A.

Funerària (Casa Romà)

Mercè, 19
Tel. 390309

Rapidesa.. Economia.. AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

TAPISSATS DE COTXES I MOBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

COSES...

*Un nou estil de tenda dedicada per
a la venda d'objectes d'adornament
i petits detalls per oferir en les seves
diverses varietats i preus...*

Avda. Agustí Ros, 10
AGRAMUNT